

hele taget inden Valgene, saa tror jeg — og jeg har dog fulgt ret godt med i de forskellige Blade med Hensyn til, hvad de enkelte Kandidater har sagt —, at det ærede Medlem har ganske Uret. Forholdet er just det modsatte, at man fra vor Side har hævdet, at saa længe Krigens Eftervirkninger var af den Karakter, de var, saa længe Forholdene var ekstraordinære, saa maatte der ogsaa ekstraordinære Foranstaltninger til. Og naar nu det ærede Medlem Hr. Rode og andre ærede Medlemmer staar op her og med stor Indignation taler om hele den Agitation, man førte, og om de Handlinger, man nu maa udføre, saa forekommer det mig, at man fra det ærede Medlems Side kunde tænke f. Eks. paa den Agitation, der blev ført paa de tre store B'er, paa Brød, paa Bolig og paa Brændsel. Med Hensyn til Brændselet hørte vi her forleden Ordføreren for det radikale Venstre i Brændselsloven udtale, at vi havde aldrig faaet saa mange Tørv, som vi har faaet under det nuværende Regimente, og jeg tror ikke, at der er et eneste Medlem, som ikke ved, at det fra radikal og socialdemokratisk Side Gang paa Gang blev sagt, at den Ordning, man gennemførte, ikke vilde skaffe Tørv frem. Naar man erindrere, at man med Hensyn til Brødet førte den Agitation frem, at det vilde gaa op i 4—5 Kr., og med Hensyn til Boligen førte den Agitation frem, at vi dør vilde give frit Slag, saa tror jeg, at det ærede Medlem Hr. Rode hellere skulde beskæftige sig en lille Smule med, hvad en betrængt Opposition udtaler, inden den skal ud og have sine sidste Klø i Valgkampen, og hvordan den ønsker at handle bagefter.

Det ærede Medlem Hr. Rode er kommet med alle disse Betragtninger, for at man fra vor Side skulde glemme alle de Begivenheder, som vi har oplevet i det sidste Halvaar. Og naar det ærede Medlem Hr. Rode taler om det Samarbejde, der var og er mellem det konservative Folkeparti og Venstre, og siger, at der er en Usikkerhed til Stede, at der er en Mistænksomhed til Stede — jeg skal senere vende mig til Spørgsmaalet om dette Samarbejde —, saa vil jeg gerne sige, at en saadan Usikkerhed, en saadan Mistænksomhed var ikke til Stede i det Samarbejde, der fandt Sted mellem det radikale Venstre og Socialdemokratiet. En saadan Mistænksomhed behøvede ikke at være til Stede; thi vi har jo Gang paa Gang faaet at vide, at det var det ærede Medlem Hr. Stauning, der regerede det hele. Vi har jo ogsaa set — og det vil jeg gerne have Lov til at komme ind paa et Øjeblik —, hvor ringe Respekt man, da det endelig kom til Stykket, fra

Socialdemokratiets Side havde ikke blot for det ærede Medlem Hr. Rode, men for samtlige Medlemmer af Ministeriet Zahle. Jeg tænker her paa den Vedtagelse, der fandt Sted i Socialdemokratiet, da man erklærede Generalstrejke, eller rettere da man gik til Kongen og meddelte, at Generalstrejken vilde blive erklæret. Jeg skal ikke komme ind paa den Diskussion, der har været ført i lange Baner, om det ærede Medlem Hr. Rode og det ærede Medlem Hr. Zahle, efter at de var afskedigede af Kongen, den Dag vidste, at man fra Socialdemokratiets Side vilde erklære Generalstrejke. De ærede Medlemmer har selv udsendt Erklæringer i modsat Retning. Men de ærede Medlemmer har da overset, hvad dette til fulde viser. Jeg vil gerne have Lov at genkalde i Erindringen, at da Ministeriet Zahle blev afskediget den 29. Marts, laa Landet, efter hvad vi nu har faaet at vide, saaledes, at det ærede Medlem Hr. Borgbjerg fik Afskedigelsen at vide her i København, medens det ærede Medlem Hr. Stauning erfarede den paa Rejse herind, og saadant noget som Kl. 5 om Eftermiddagen, tror jeg det var, eller maaske lidt før, mødte de to ærede Medlemmer hinanden, og man kan glimrende forestille sig, hvorledes det er gaaet dem som to Sjæle med en Tanke, for i det Øjeblik det ærede Medlem Hr. Borgbjerg og det ærede Medlem Hr. Stauning trykkede hinanden i Haanden, sagde de ikke andet end Ordet: Generalstrejke. Dette vidste altsaa det ærede Medlem Hr. Rode og det ærede Medlem Hr. Zahle intet om. Men hvad viser dette? Hvad viser den Henvendelse, man fra Socialdemokratiets Side den 29. Marts om Aftenen rettede til Kongen om at indkalde Rigsdagen, om at genindsætte Ministeriet Zahle, en Henvendelse, paa hvilken der skulde gives Besked inden Tirsdag Morgen Kl. 9^{1/2}? Denne Henvendelse, som det ærede Medlem Hr. Rode og det ærede Medlem Hr. Zahle altsaa ikke kendte, viser, forekommer det mig, at man fra Socialdemokratiet overhovedet ikke regnede med, hvad Ministeriet Zahles samtlige Medlemmer sagde, for man sagde fra Socialdemokratiets Side: Vi ønsker at genindsætte Ministeriet Zahle, og derfor gaar vi til Kongen og kræver det genindsat. Nu vil man maaske fra radikal Side sige heroverfor: Ja, men da man saa fra vor Side gjorde Socialdemokraterne opmærksom paa, at vi ikke ønskede at genindsættes under de Forhold, saa bøjedede de sig — og det er i og for sig ogsaa rigtigt. Men selve det, at et politisk Parti kan handle saaledes med